

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. května 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Michala Tomáše a soudců přísedících Naděždy Janatové a Ing. et Ing. Jiřího Kašpara **t a k t o** :

Obžalovaný

Z [REDACTED] S [REDACTED],

narozený [REDACTED] v [REDACTED], nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici [REDACTED],

j e v i n e n ž e,

- I. v přesně nezjištěné době od 25. prosince 2019 do 30. dubna 2020 v nočních hodinách, pravděpodobně v době od 1:00 do 3:00 hodin, v okrese [REDACTED], v [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], v budově Římskokatolické farnosti [REDACTED], kde bydlel a vedl zájmovou činnost dětí a mládeže, nejméně ve třech případech, s cílem uspokojit pohlavní vzrušení, lehl si na rozkládací pohovku k nezletilému D [REDACTED] M [REDACTED], narozenému [REDACTED], jehož věk znal a byl o něm přesvědčen, že se nachází v hlubokém spánku a nebude

schopen klást odpor, otočil ho na bok, skrčil mu nohy, svlékl pyžamové kalhoty a zasouval mu pohlavní orgán do konečníku, a nejméně v jednom případě ho osahával na zadnici, břicho a hrudníku, hladil mu penis a prováděl mu masturbační praktiky, přitom nevěděl, že nezletilý poškozený po celou dobu pouze předstíral spánek, a tímto jednáním mu způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která se u něho projevovala nejméně do 12. října 2020 poruchami spánku, úzkostí, lekavostí, depresivním prožíváním, poruchou sebehodnocení, pocity bezmoci a viny, sociálním stažením, vtravými návraty vzpomínek, emoční labilitou s hyperkompenzací pocitů nejistoty,

- II. v přesně nezjištěné době, nejméně od roku 2019 do 10. června 2020, v okrese [REDAKCE], v [REDAKCE], [REDAKCE], v budově Římskokatolické farnosti [REDAKCE], jako vedoucí zájmového kroužku pro děti a mládež, poté, co hladil po těle a za nesplnění nebo nesprávně provedené úkoly nebo rozbité věci fyzicky trestal údery do tváře nebo hrudníku nezletilého D [REDAKCE] M [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], ho varoval, aby si nikomu nestěžoval, jinak ho zbije nebo zabije, čímž v něm vyvolával obavy a strach a způsobil mu tím posttraumatickou stresovou poruchu, která se u něho projevovala nejméně do 12. října 2020 poruchami spánku, úzkostí, lekavostí, depresivním prožíváním, poruchou sebehodnocení, pocity bezmoci a viny, sociálním stažením, vtravými návraty vzpomínek, emoční labilitou s hyperkompenzací pocitů nejistoty,
- III. v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2019 do 10. června 2020, v okrese [REDAKCE], v [REDAKCE], [REDAKCE], v budově Římskokatolické farnosti [REDAKCE], jako vedoucí zájmového kroužku pro děti a mládež, za účelem pohlavního vzrušení, nezletilou K [REDAKCE] H [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na kterou měl v rámci kroužku dohlížet, si posadil na klín a pod tričkem osahával na prsou a břicho a opakovaně se jí přes ošacení dotýkal na hýždích a stehnech, přitom znal její věk,
- IV. v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2019 do 10. června 2020, v okrese [REDAKCE], v [REDAKCE], [REDAKCE], v budově Římskokatolické farnosti [REDAKCE] a jinde, jako vedoucí zájmového kroužku pro děti a mládež opakovaně nezletilým členům tohoto kroužku, zejména K [REDAKCE] H [REDAKCE], narozené [REDAKCE], J [REDAKCE] M [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] a L [REDAKCE] M [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], zakazoval, aby někomu říkali, že je fyzicky trestá za nesplnění nebo nesprávně provedené úkoly a hrozil jim dalším bitím, pokud se někomu svěří,
- V. v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2019 do 10. června 2020, v okrese [REDAKCE], v [REDAKCE], [REDAKCE], v budově Římskokatolické farnosti [REDAKCE] a jinde, jako vedoucí zájmového kroužku pro děti a mládež v průběhu této činnosti nezletilým členům, zejména J [REDAKCE] Č [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], D [REDAKCE] P [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], K [REDAKCE] H [REDAKCE], narozené [REDAKCE], J [REDAKCE] a D [REDAKCE] M [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], L [REDAKCE] M [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], V [REDAKCE] U [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] a E [REDAKCE] U [REDAKCE], narozené [REDAKCE] umožnil sledovat filmy se sexuální a násilnou tematikou, vyprávěl jim nevhodné historky, fyzicky je bezdůvodně trestal, oslovoval je vulgárními a hrubými výrazy, přes ošacení nebo pod ošacením se jich za přítomnosti všech příležitostně dotýkal na intimních místech, přitom znal jejich věk a musel vědět, že v nich vyvolá zájmy a nežádoucí sklony v oblasti sexuálního života a vytváří u nich škodlivé návyky,

t e d y

- ad I) dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, spáchal takový čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- ad II) jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominul, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- ad III) jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu,
- ad IV) jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominul,
- ad V) ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k zahálčivému a nemravnému životu, a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

- ad I) zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,
- ad II) zvláště závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,
- ad III) zvláště závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku
- ad IV) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,
- ad V) přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 40 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a za použití § 41 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků a 3 (tři) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému současně ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání, či funkce, v rámci kterých by obžalovaný vystupoval jako odpovědná osoba při organizované zájmové či vzdělávací**

činnosti nezletilých dětí, které zákonní zástupci svěřují po určitou dobu do péče, a to provozované jakýmkoli subjektem v trvání 10 (deseti) roků.

Podle § 99 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému současně **ukládá ochranné léčení sexuologické, které bude vykonávat v ústavní formě.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Z. S., narozený [REDACTED], povinen nahradit poškozenému D. M., narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], k rukám jeho zákonné zástupkyně V. V., narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], **nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině, trestu a ochranném léčení, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozhodnutí a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).
2. K trestnímu řízení se prostřednictvím své zákonné zástupkyně připojil poškozený nezletilý D. M., narozený [REDACTED], a to se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč. Zákonná zástupkyně poškozeného tento nárok odůvodnila tím, že jde o odškodnění za jednání obžalovaného. Dále však nárok zákonná zástupkyně nebyla schopna specifikovat, když pouze dodala, že jí již byla vyplacena částka ve výši 10.000 Kč a částku ve výši 100.000 Kč požaduje nad rámec této již poskytnuté částky.
3. Obecným ustanovením o náhradě při újmě na přirozených právech člověka je ust. § 2956 OZ, dle kterého vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Ustanovení § 2956 OZ se tedy týká souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody, a na jeho základě se odškodní i duševní útrapy. Tento nárok, který představuje součást nemajetkové újmy, je ve vztahu k primární oběti zakotven také v ustanovení § 2958 OZ, podle kterého při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Dle ustálené judikatury (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.11.2017, sp. zn. 25 Cdo 2245/2017, uveřejněné pod č. 7/2019 Sb. rozh. obč.*), vyplývá, že nárok na náhradu nemajetkové újmy na zdraví podle § 2958 OZ tvoří jednotlivé, dílčí, samostatné nároky na náhradu za bolest, ztížení společenského uplatnění a další nemajetkovou újmu, jež samostatně vznikají i zanikají, a tedy se i samostatně promlčují. V souvislosti s tím lze dodat, že podmínkou toho, aby soud rozhodl o připuštění poškozeného s jeho nárokem k trestnímu řízení, resp. aby o řádně uplatněném nároku rozhodl, není to, aby poškozený konkrétně uvedl, podle jakých ustanovení příslušného předpisu mu má být nárok přiznán. Zcela dostačující je, aby z jeho podání bylo zřejmé, vůči komu nárok uplatňuje (vůči kterému z obviněných, zejména jde-li o skupinovou věc), co požaduje (např. v jaké výši žádá náhradu škody, nemajetkové újmy apod.) a z jakého důvodu takovou úhradu (či vydání bezdůvodného obohacení) po obviněném požaduje (stručně

skutkové vyličení objasňující důvodnost uplatňovaného nároku). Na soudu poté je, aby vyhodnotil, jaký nárok (nahrazení majetkové škody, nahrazení nemajetkové újmy v penězích, vydání bezdůvodného obohacení) poškozený uplatnil. Soud přitom není vázán případně vadnou právní kvalifikací nároku poškozeným a takové pochybení nebrání v tom, aby nárok, jehož hmotněprávní opodstatnění spočívá v jiném ustanovení, byl poškozenému, je-li důvodný a důkazním řízením prokázán, přiznán.

4. V dané věci zákonná zástupkyně poškozeného nespecifikovala, zda vznesený nárok je náhradou za bolest, ztížení společenského uplatnění či další nemajetkovou újmu, a soud tedy musel zvažovat, o jaký nárok se jedná, přičemž došel k jednoznačnému závěru, že jde o náhradu za další nemajetkovou újmu, když ani bolestné, ani nárok za ztížení společenského uplatnění nejsou důkazně nikterak podloženy. Soud je dále toho názoru, že přestože nárok nebyl nijak blíže specifikován, lze poškozeného D. M. jakožto primární oběť odškodnit, když základ tohoto nároku je důkazně dobře podložen. Je totiž nepochybné, že poškozený prožíval značné duševní útrapy zejména v situacích, když na něm obžalovaný opakovaně prováděl anální pohlavní styk domnívající se, že poškozený spí, ačkoli ten spánek pouze předstíral. Obžalovaný tedy velmi výrazným způsobem zasáhl do osobnostních práv poškozeného, do jeho osobnostní a tělesné integrity a jeho práva rozhodovat o vlastním těle. Útok obžalovaného byl pro poškozeného mimořádně traumatizujícím zážitkem, o čemž svědčí fakt, že poškozený je i po jednom roku od spáchání projednávaných skutků v souvislosti s jednáním obžalovaného psychiatricky léčen. Judikatura přitom dovodila, že o zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 tr. zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu totiž vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu (*viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.7.2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014*). Bez povšimnutí pak nelze nechat ani sekundární újmu, která poškozenému vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, když byl nucen se podrobit příslušným úkonům trestního řízení, což dále zhoršovalo jeho psychický stav. Soud přitom vznesený nárok ve výši 100.000 Kč považuje za relativně nízký a nepochybně odpovídá i majetkovým poměrům obžalovaného, který je sice nemajetný, ale pracovní není omezen, a je tak v jeho možnostech újmu v této výši zaplatit, byť ve splátkách. Soud tedy uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozenému nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč, a to k rukám jeho zákonné zástupkyně, V. V.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Krajského soudu v Praze), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze rozhoduje nadřízený vrchní soud - Vrchní soud v Praze. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 20. května 2021

JUDr. Ing. Michal Tomáš v.r.
předseda senátu